

Zagreb, 16.8.2022.

JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ
ODVJETNIČKO DRUŠTVO / LAW FIRM

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21000 Split

Posl. br.: St-273/2022
Kanc.br.: B-44-1

Pravna stvar:

Dužnik: Naziv: **BRODOSPLIT d.d.**
OIB: 18556905592
Adresa sjedišta: Split, Put Supavla 21
zastupano po punomoćniku Goranu Jujnoviću Lučiću, odvjetnik u JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ Odvjetničko društvo j.t.d., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta 20/XXII

Radi: predstečaja;

Dostaviti: sudu e-komunikacijom;

Prilozi: Nalaz i mišljenje vještaka kao **Prilog 1**,

Primjerci: 1x (jednostruko);

ŽALBA DUŽNIKA

ŽALBA DUŽNIKA

- II/ Naslovni sud je dana 1.8.2022. godine donio Rješenje kojim se obustavlja predmetni postupak, posl. br. gornji (u daljnjem tekstu: „Rješenje“).

Pisani otpravak Rješenja je sukladno odredbama članka 12. Stečajnog zakona (*Narodne novine broj 71/15; 104/2017, 36/2022, u daljnjem tekstu: „SZ“*) objavljen na e-Oglasnoj ploči sudova dana 1.8.2022. godine.

Dužnik unutar otvorenog zakonskog roka određenog člankom 19. st. 2. SZ-a podnosi sljedeću

žalbu

kojom pobija Rješenje kao neosnovano i nezakonito u cijelosti, a sve kako je detaljno obrazloženo u nastavku.

- III/ Žalba se podnosi zbog sljedećih žalbenih razloga:

- A) bitne povrede odredaba postupka iz razloga što je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog Rješenja povrijedio odredbe SZ-a i Zakona o parničnom postupku (*Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14; 70/2019, 80/2022, u daljnjem tekstu: „ZPP“*);
- B) pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- C) pogrešne primjene materijalnog prava.

III/ Obrazloženje razloga za žalbu

- 3.1. Sud je prilikom donošenja Rješenja počinio apsolutno bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a posljedica čega je nezakonitost Rješenja u cijelosti.

Rješenje sadrži nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, budući da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima Rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

U konkretnom slučaju, sud je kao odlučnu činjenicu utvrdio da je dužnik postupao protupravno iz razloga što nije iskoristio pravna sredstva koja su mu na raspolaganju u vidu otkaza ugovora sa suradnicima, a temeljem ugovorenih klauzula koje se odnose na višu silu.

U obrazloženju Rješenja sud navodi kako svi ugovori vanjskih suradnika sadrže odredbe o višoj sili *in favorem* dužnika temeljem kojih je dužnik imao mogućnost otkazati ugovore ili jednostrano umanjiti naknade, a koji navod je u potpunosti netočan.

Od ugovora koje je sud našao spornim, odredbe o višoj sili sadržane su jedino u ugovorima s vanjskim suradnikom Sea design d.o.o., s time da iz predmetnih odredaba uopće ne proizlazi kako su iste ugovorene *in favorem* dužnika, već u korist obje ugovorne strane za slučaj nastupa taksativno navedenih izvanrednih okolnosti, među kojima nije navedeno stanje nelikvidnosti, prijetee nelikvidnosti niti otvaranje predstečajnog postupka.

Štoviše, iz članka 8. stavka 1. Ugovora sklopljenih sa Sea design d.o.o. proizlazi kako su ugovorne strane ovlaštene po toj osnovi uskratiti izvršenje svojih usluga za vrijeme trajanja izvanrednih okolnosti, a ugovor raskinuti tek ukoliko se te okolnosti nastave i nakon isteka 180 dana.

Dakle, suprotno utvrđenju suda, dužnik ne bi mogao pozivom na gore navedenu odredbu jednostrano otkazati ugovore sa Sea design d.o.o. bez štetnih posljedica, dok preostali ugovori uopće ne sadrže klauzulu o višoj sili, u kojem smislu je utvrđenje suda o sadržaju ugovora s vanjskim suradnicima u potpunosti proturječno sadržaju tih ugovora, a temeljem kojih je sud utvrdio kako dužnik nije iskoristio pravna sredstva koja su mu na raspolaganju radi optimizacije troškova poslovanja.

Iz navedenog jasno proizlazi kako je u pogledu odlučne činjenice postoji proturječnost između onoga što sud navodi o sadržaju isprava u spisu (ugovora s vanjskim suradnicima) i samih tih isprava, a čime je sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a te je Rješenje neosnovano i nezakonito u cijelosti.

Dokaz: *uvid u spis*

IV/ Dužnik ističe kako je sud prilikom donošenja Rješenja pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te na temelju tako pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešno je primijenio materijalno pravo.

4.1. Iz obrazloženja pobijanog Rješenja proizlazi kako bi sud utvrdio da dužnik ne bi postupao sukladno odredbama 67. SZ-a iz razloga što dužnik ne bi dokazao da su plaćanja odvjetnicima u plaćenim iznosima nužna za redovno poslovanje dužnika.

Navedeno utvrđenje suda je u potpunosti neutemeljeno, nepotpuno i pogrešno. Dužnik je u podnescima argumentirano obrazložio zbog čega su predmetna plaćanja nužna za redovno poslovanje, a koja obrazloženja je potkrijepio dokumentacijom dostavljenom uz podneske, čime je nesporno dokazao kako su sva izvršena plaćanja odvjetnicima bila nužna u smislu članka 67. stavka 1. SZ-a.

U obrazloženju Rješenja sud navodi kako nije sporno da je dužnik stranka i u postupcima na koje predstečajni postupak ne utječe, te da mu je za te postupke, kao i za druge pravne radnje, potrebno pravno savjetovanje i zastupanje od strane stručnih osoba. No prema mišljenju suda isto ne može biti u jednakom opsegu kao što je bilo prije otvaranja predstečajnog postupka (od sklapanja ugovora i dodataka pa do nastupanja pravnih posljedica otvaranja predstečajnog postupka) pa tako niti u jednakom mjesečnom novčanom iznosu, a uslijed nastupa prekida postupaka na koje predstečajni postupak utječe.

Iz navoda suda proizlazi da je sud bespogovorno i nekritički prihvatio zaključak povjerenika kako u razdoblju nakon otvaranja predstečajnog postupka, samo zbog činjenice da su nastupili prekidi postupaka na koje predstečajni postupak utječe, dužnik ni u kojem slučaju ne bi mogao imati potrebu za uslugama pravnih savjetnika u jednakom opsegu kao što je bilo prije otvaranja predstečajnog postupka.

S tim u vezi je potrebno istaknuti da je povjerenik proveo kod dužnika ukupno oko 6 sati u tri posjete poslovnim prostorima dužnika te izvršio sporadični pregled poslovne dokumentacije, a što je nedostatno za upoznavanje s poslovnim procesima i aktualnim poslovanjem dužnika te načinom donošenja odluka. U tom smislu je nedvojbeno da povjerenik nije izvršio svoju dužnost te je donio paušalne zaključke bez da se upoznao s poslovanjem dužnika.

Dakle, sud je predmetni zaključak donio *a priori*, isključivo temeljem činjenice da su pojedini postupci u kojima je dužnik stranka u prekidu, bez potrebe ispitivanja i uvažavanja stvarnih potreba dužnika za predmetnim uslugama.

Pritom je sud u cijelosti zanemario obrazloženja dužnika dostavljena u podnescima od 8.7. i 29.7.2022., kao i opsežnu dokumentaciju kojom je potkrijepio svoje navode glede potrebe za pruženim uslugama, iz kojih je vidljivo kako je upravo uslijed činjenice otvaranja predstečajnog postupka došlo do povećane potrebe za pravnim savjetovanjem dužnika na raznim područjima.

Kao što je dužnik prethodno ukazao, sasvim je životno i opravdano da je dužniku i u predstečajnom postupku potrebna pravna pomoć i savjetovanje na raznim područjima, osobito u slučaju kada dužnik nastavlja s poslovanjem pa makar i u smanjenom opsegu. Suprotno utvrđenjima suda, nakon otvaranja predstečajnog postupka se potreba za pružanjem pravnih usluga na raznim područjima značajno intenzivira budući da je dužnik stranka raznih postupaka i/ili pravnih poslova na koje predstečajni postupak može imati značajan utjecaj (barem posredan) te je potrebno sagledati sve moguće pravne posljedice i/ili komplikacije koje mogu proizaći upravo zbog činjenice otvaranja predstečajnog postupka nad dužnikom.

Dužnik posebno ističe da nije poduzeta niti jedna radnja koja bi imala za posljedicu smanjenje eventualne stečajne mase, pogodovanje i/ili dovođenje pojedinih vjerovnika u neravnotežan položaj. Upravo suprotno, dužnik je uslijed niza poduzetih poslovnih poteza potpuno zaštitio svoju imovinu, vode se aktivno postupci za naplatu svih potraživanja od dužnikovih dužnika te su privedeni kraju razgovori s kreditorima društva. Tim radnjama su praktički napravljeni svi uvjeti za nastavak proizvodnje i ispunjenje ugovornih obveza koje dužnik ima u ovom trenutku. Posebno ističemo na kraju da osporavanje i proglašavanje odvetničkih troškova u predstečajnom postupku koje dužnik ima predstavljaju sudski presedan u predstečajnim postupcima. Navedeno predstavlja grub način od strane povjerenika da se dužniku onemogućiti pravna zaštita u kompleksnim parničnim postupcima (npr. ugovor s Avaxom koji je detaljno obrazložen u ranijim i ovom podnesku).

Unatoč navedenom, sud ne nudi nikakve razloge temeljem kojih bi donio zaključak kako, uvažavajući sve relevantne i specifične okolnosti koje se odnose na dužnika, dužnik ne bi mogao imati jednaku ili veću potrebu za pravnim uslugama vezano uz svoje poslovanje za vrijeme trajanja predstečajnog postupka (neovisno o pravnom zastupanju u samom postupku). Sud samo navodi kako „iz stanja spisa proizlazi da doista nema potrebe da ti troškovi ostanu na istoj razini“, ali ne daje nikakve razloge o tome niti pojašnjava u kojem smislu bi to iz stanja spisa proizlazilo, osim činjenice da je nastupio prekid određenih postupaka, koja sama po sebi ne bi smjela biti dovoljna za donošenje valjanog zaključka o potrebnom opsegu pravnih usluga.

Budući da sud uopće nije uzeo u obzir obrazloženje dužnika i specifikacije usluga dostavljene od strane dužnika, a iz kojih jasno proizlazi kako se tek manji dio pruženih usluga uopće odnosi na rad koji se odnosi na postupke koji su prekinuti, razvidno je gore navedeni zaključak suda površan i donesen isključivo temeljem izolirane činjenice koja sama za sebe ne može dovoljno govoriti o opsegu pravnih usluga koje su dužniku bile potrebne u predmetnom razdoblju, u kojem smislu je razvidno da je sud prilikom donošenja Rješenja pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

Dokaz: uvid u dokumentaciju u spisu

- 4.2. Iz obrazloženja Rješenja nadalje proizlazi kako je sud utvrdio da dužnik ne bi racionalizirao svoje troškove, a do kojeg zaključka je došao temeljem činjenice da dužnik „*nije ni pokušao smanjiti niti putne troškove niti mjesečne naknade odvjetnika, iako je za to imao adekvatne alate, kako u vidu ranije navedene moderne tehnologije, tako i u vidu ugovornih odredbi o umanjenju mjesečne naknade jednostranom odlukom dužnika, ali i u vidu raskida ili otkaza usluga koje mu više nisu potrebne ili pak sklapanja dodatnih Dodataka osnovnom ugovoru, u kojima će naknadu uskladiti s trenutnom situacijom i stvarnim potrebama*“.

Navedenu utvrđenja suda su u potpunosti neosnovana, površna i promašena.

U pogledu navoda suda kako dužnik nije smanjio putne troškove i mjesečne naknade odvjetnika primjenom adekvatnih alata u vidu moderne tehnologije, dužnik ističe kako je navedena konstatacija u potpunosti bespredmetna, budući da je dužnik sastanke kada je to bilo moguće i oportuno na taj način i održavao, a pritom je u potpunosti neprihvatljivo ovakvo zadiranje suda u organizaciju rada dužnika, površno ocjenjujući kako bi dužnik trebao posebno dokazivati nužnost osobnog prisustva odvjetnika, koji je *de facto* voditelj pravne službe dužnika, u njegovim prostorijama.

Osim toga, odvjetnik Jerko Grgić je partner osnivač u MAMIĆ GRGIĆ VINTER odvjetničkom društvu koje zapošljava 9 ljudi i kojemu dužnik nije jedini klijent, u kojem smislu nije nimalo životno ni logično kako bi isti utrošio dva puna dana svog vremena na put i sastanke s klijentom i njegovim suradnicima u gradu udaljenom 400 km od svog uobičajenog mjesta poslovanja, ako to ne bi bilo zaista nužno.

U pogledu zaključka suda da dužnik nije za umanjene mjesečne naknade i putnih troškova odvjetnika iskoristio adekvatne alate koji su mu bili na raspolaganju u vidu ugovornih odredbi o umanjenju mjesečne naknade jednostranom odlukom dužnika, ali i u vidu raskida ili otkaza usluga koje mu više nisu potrebne ili pak sklapanja dodatnih dodataka osnovnom ugovoru, u kojima će naknadu uskladiti s trenutnom situacijom i stvarnim potrebama, dužnik ističe kako je isti temeljen na pogrešnom utvrđenju suda kako dužniku predmetne usluge nisu bile u cijelosti potrebne.

Dužnik prije svega ističe kako nije otkazao ugovore niti umanjio naknade odvjetnicima iz jednostavnog razloga što je procijenio da su usluge koje isti pružaju nužne za redovno poslovanje dužnika te kako otkazom predmetnih ugovora dužnik ne bi ostvario uštede nego bi istome uslijed takvih promjena nastala materijalna šteta.

S time u vezi se ističe kako sud niti ispituje niti utvrđuje na koji način i u kojem iznosu bi umanjenjem naknade ili otkazom ugovora odvjetnicima došlo do smanjenja troškova poslovanja. Sud je selektivno uzeo u obzir jedino uštedu u vidu umanjenja ili neplaćanja mjesečne naknade, a zanemario čitav niz drugih posljedica u vidu troškova koji bi posredno i neposredno nastali uslijed nastupa pravnih učinaka otkaza ili raskida ugovora s pravnim savjetnicima.

Naime, ranije ugovoreni paušalni način obračuna usluga, po samoj naravi, imanentno da dužniku omogućuje kontrolu troškova koji ostaju isti neovisno o broju radnih sati koje se utroši. Pregledom specifikacija uz pojedini računa za odvjetničke usluge (ranije dostavljeno u spis) i utrošenih radnih sati, vidljivo je da bi iznos za pružene usluge obračunat po važećoj Tarifi (ili čak satnici) značajno premašio iznos ugovorenih paušala. Stoga je paušal kao način plaćanja usluge u ovom slučaju (izrazito kompleksan subjekt sa širokom lepezom potreba za pravno podrškom) financijski izrazito povoljan za dužnika. Dakle, dužnik nakon otvaranja predstečajnog postupka nije mogao ugovoriti bolji sustav nabave ovih usluga jer je već imao sustav koji je bio značajno povoljniji za njega nego za pružatelje usluga (vidljivo iz specifikacija i broja radnih sati).

Vezano za putne troškove odvjetnika dužnik ukazuje da je čl. 1.1. Ugovora o posebnom pravnom savjetovanju (koji je dostavljen povjereniku i u spis), ugovorena obveza osigurati da odvjetnik Grgić ili Mamić osobno budu prisutni kod dužnika. Dakle, niti povjerenik, a niti sud nisu uopće pregledali navedeni ugovor jer bi inače utvrdili da je to ugovorna obveza. Osobna prisutnost odvjetnika je ne samo ugovorena i obvezna, već i neophodna radi donošenja poslovnih odluka radi pronalaska rješenja za nastavak redovnog poslovanja.

U pogledu sklapanja eventualnih dodataka ugovorima kojima bi se smanjila mjesečna naknada, dužnik ističe kako se dodatci ugovora mogu sklopiti jedino sporazumnoj voljom stranaka pa je nejasno, sve i kada bi bili za to ispunjeni uvjeti u smislu potrebe na strani dužnika, temeljem čega je sud presumirao da bi takva volja s druge strane uopće postojala.

a) Odvjetničko društvo MAMIĆ GRGIĆ VINTER d.o.o.

Dužnik je već u prethodnim podnescima objasnio kako odvjetnici iz MAMIĆ GRGIĆ VINTER Odvjetničkog društva pružaju podršku u poslovima pravne službe i općim poslovima te postupaju kao savjetnici uprave društva, što klasična pravna služba ne bi mogla valjano obavljati.

Kao što je prethodno istaknuto, radi se o reorganizaciji rada pravne službe angažmanom vanjskih odvjetnika koja kod dužnika postoji od 2016. godine, kojom je dužnik s jedne strane dobio učinkovitu, brzu i vrlo stručnu pravnu podršku, a s druge ne samo smanjio troškove pravne pomoći već dobio izravnu kontrolu tih troškova kakvu ranije nije imao. Dakle, radi se o outsourcing-u usluga pravne službe, koji u poslovnom svijetu nije ništa novo ni neuobičajeno te se koristi redovito radi povećanja efikasnosti poslovanja i smanjenja troškova skupe, a manje efikasne radne snage.

Povjerenik, a posljedično i prvostupanjski sud su primjerice u potpunosti zanemarili da odvjetnici zastupaju dužnika u arbitražnim postupcima na koje predstečajni postupak ne utječe uslijed ugovorenih propisa za pojedine postupke, a o čemu su sud i povjerenik ranije bili obaviješteni. Tako je primjerice tijekom predstečajnog postupka bila potreba putovanja i osobnog pristupa u arbitražnom postupku UNUM u Amsterdamu, Kraljevina Nizozemska dana 03.06.2022. godine, u sporu između Star Clipper i dužnika, a na kojem ročištu je odvjetnik Jerko Grgić iskazivao o specifičnim odredbama primjenjivih propisa koje su od utjecaja na tijek samog arbitražnog postupka. Navedena usluga, iako je za to postojala osnova, nije zasebno obračunata i naplaćena, već je uključena u paušal, a što potvrđuje(i) da je plaćanje odvjetničkih usluga na postojeći način izrazito korisno za dužnika te (ii) da dužnik postupka vrlo savjesno i osigurava da pružatelji usluga budu plaćeni racionalno.

Dužnik nije smatrao potrebnim dostavljati projekcije uštede zbog takve organizacije rada, a budući ista postoji kod dužnika već preko 6 godina te se u potpunosti logično i opravdano samo na temelju te činjenice može zaključiti kako je ista u financijskom interesu dužnika s obzirom da je dužniku i prije otvaranja predstečajnog postupka bilo u interesu optimizirati svoje troškove. Da takva organizacija rada nije polučila željenim rezultatima, zasigurno kao takva ne bi opstala više od 6 godina. Da su povjerenik ili sud od dužnika takvu projekciju zatražili, dužnik bi istu naložio izraditi te dostaviti ranije u postupku.

Bitno je istaknuti kako ni povjerenik ni sud u Rješenju ne čine spornom činjenicu kako bi MAMIĆ GRGIĆ VINTER odvjetničko društvo obavljalo poslove pravne službe dužnika, odnosno kako bi dužnik u pravnoj službi imao zaposlenu svega jednu osobu čiji opis posla je koordinacija naloga i poslova između odvjetnika i uprave dužnika.

Pritom se ističe kako u okolnostima otvorenog predstečajnog postupka, bez obzira na konkretnu uštedu angažiranjem vanjskih suradnika za obavljanje određenih vrsta poslova za koje dužnik ne zapošljava odgovarajući kadar, sukladno odredbama SZ-a dužnik nije niti ovlašten raspustiti cijelu pravnu službu te vršiti reorganizaciju iste bez suglasnosti vjerovnika.

Naime, cilj predstečajnog postupka je ne samo financijsko, nego i operativno restrukturiranje pa je za takve odluke nužno postići sporazum s vjerovnicima, odnosno istima izložiti plan restrukturiranja koji će biti izrađen temeljem stvarnih financijskih pokazatelja, a o kojemu će vjerovnici imati priliku se očitovati.

Stoga je u potpunosti nevjerojatan stav suda kako bi dužnik trebao otkazivati ili raskidati ugovore sa suradnicima bez kojih nije u stanju obavljati djelatnost te na taj način provesti operativno restrukturiranje neovisno o planu restrukturiranja koji je predmet ovog postupka te neovisno o sporazumu i suglasnosti vjerovnika u ovom postupku.

Pritom se dodatno ističe kako iz Ugovora s MAMIĆ GRGIĆ VINTER Odvjetničkim društvom jasno proizlazi mogućnost jednostranog otkaza isključivo u slučaju povrede ugovorne obveze druge strane, do koje nije došlo, a uopće ne proizlazi mogućnost jednostranog smanjenja naknade, pa je nejasno temeljem čega bi sud zaključio kako je dužnik imao mogućnost otkazati ugovor ili umanjiti naknadu u ovom slučaju, sve i da je ocijenio kako bi isto za njega bilo oportuno, što nije. Osim toga, ugovoreni otkazni rok iznosi 60 dana, iz čega je razvidno da otkaz ugovora ne bi imalo nikakvog utjecaja na troškove predmetnih usluga u lipnju i srpnju.

U vezi propuštanja navođenja ove stavke u tablici redovnih troškova, dužnik ističe kako je zaista omaškom izostavio navedeno društvo, što ne bi trebalo biti sporno jer dužniku nije uopće bilo u interesu izostaviti stavke koje smatra da su nužne za redovno poslovanje.

Pritom činjenica da je dužnik omaškom izostavio uvrstiti predmetnu stavku u tablicu koja je dostavljena povjereniku ne bi uopće trebala utjecati na ocjenu nužnosti tih troškova, budući da je dužnik tablicu izradio i dostavio svojevrijedno, a kako bi se povjereniku olakšalo obavljanje nadzora te omogućila bolja efikasnost u vršenju istoga.

Nakon što je uočena omaška, dužnik je dostavio relevantne ugovore s pripadajućim dodatcima te ukupnu specifikaciju troškova, zajedno s obrazloženjem načina funkcioniranja predmetnog poslovnog odnosa s dužnikom, a iz čega su i povjerenik i sud mogli nesporno utvrditi kako su predmetna plaćanja u cijelosti nužna za redovno poslovanje dužnika.

b) Odvjetnica Aleksandra Raach

U odnosu na odvjetnicu Aleksandru Raach, prije svega se ukazuje na činjenicu da je povjerenik bio do te mjere upoznat s radom i uslugama odvjetnice, da prema vlastitom priznanju nije uopće ustanovio da je gđa. Raach odvjetnica, iako ista primarno zastupa dužnika u upravnim postupcima i sporovima te prekršajnim postupcima, pretežno vezano uz poreze i carine, što jasno proizlazi iz dostavljenih ugovora sklopljenih s odvjetnicom.

Unatoč navedenom, sud i u ovom pogledu prihvaća zaključak povjerenika kako bi u pogledu plaćanja usluga koje su izvršene i naplaćene u lipnju temeljem gore navedenog ugovora s odvjetnicom Raach bila riječ o nedopuštenom plaćanju, iako u obrazloženju Rješenja ni na jednom mjestu ne navodi zbog čega bi smatrao da konkretne usluge ne bi bile nužne za redovno poslovanje, osobito imajući u vidu kako predstečajni postupak ne utječe na upravne postupke koje provodi Ministarstvo financija, Porezna uprava u postupcima utvrđivanja poreznih obveza.

Sud u obrazloženju Rješenja samo navodi kako plaćanje ugovorene naknade za lipanj u konkretnom slučaju nije bilo nužno iz razloga što je dužnik sukladno ugovoru imao pravo umanjiti naknadu za 20%, iako ostaje

u potpunosti nejasno temeljem kojih okolnosti sud smatra da je dužnik trebao i/ili mogao tu mogućnost iskoristiti, budući da je iz ugovora i specifikacije izvršenih usluga razvidno kako je odvjetnica Raach pružila pravne usluge vezano uz postupke na koje predstečajni postupak uopće ne utječe.

Stoga ostaje nejasno iz obrazloženja Rješenja, iz kojih razloga sud smatra kako pružene usluge ne bi bile nužne za redovno poslovanje, u kojem smislu nesporno nije postojao opravdan razlog, a niti sud ukazuje koji bi to razlog trebao biti, za umanjenje ugovorene naknade.

Dakle, dužnik je nesporno dokazao kako je u pogledu gore navedenih plaćanja nesporno riječ o plaćanju usluga nužnih za redovno poslovanje, a koju činjenicu prvostupanjski sud nijednim razlogom navedenim u Rješenju nije oborio.

c) Odvjetnik Milan Veić

U odnosu na odvjetnika Milana Veića, točno je da su omaškom navedene dvije stavke koje su obavljene u svibnju, ali sud je jednostavnim pregledom ugovora i računa mogao nesporno utvrditi kako navedena činjenica nije ni na koji način utjecala na konačan iznos naknade.

Točno je i da sukladno ugovoru dužnik ima pravo jednostrano umanjiti naknadu, ali ta odredba se ne može tumačiti na način na koju istu tumači sud, već u kontekstu cijelog ugovora, iz kojega je razvidno da je dužnik prilikom donošenja takve odluke obavezan uzeti u obzir opseg poslova koje odvjetnik obavlja. U konkretnom slučaju, dužnik je pravilno ocijenio kako u lipnju neće doći do smanjenja opsega posla, zbog čega nije imao opravdan razlog za jednostrano umanjenje ugovorene naknade.

S time u vezi se ističe kako je u potpunosti neprihvatljivo da sud u ovom postupku preispituje opravdanost podnošenja žalbe protiv presude i rješenja u drugom sudskom postupku u kojemu uopće ne sudjeluje te da uopće stavlja dužniku na teret da do te mjere preispituje procjenu stručnjaka kojima je u tom pogledu dao povjerenje, budući da je u potpunosti opravdano da se dužnik u pogledu pravnih pitanja, što učinci otvaranja predstečajnog postupka na druge sudske postupke svakako jesu, oslanja na procjenu i savjete punomoćnika u čije znanje i stručnost nije imao niti ima razloge sumnjati.

d) Odvjetnica Smiljenka Buljan

U pogledu odvjetnice Smiljenke Buljan, dužnik ističe kako je točno da je odvjetnica Buljan pretežno obavljala rad vezano uz predmete na koje predstečajni postupak utječe.

Međutim, prvostupanjski sud u potpunosti zanemaruje činjenicu kako rad na predmetima ne podrazumijeva isključivo poduzimanje radnji u samim postupcima, već i pravnu analizu, proučavanje zakonske regulative i sudske prakse te pravno savjetovanje.

Pritom dužnik ističe kako, osim što ugovor sklopljen s odvjetnicom Buljan ne sadrži odredbu o jednostranom umanjenju naknade, ugovoreni otkazni rok iznosi 6 mjeseci, iz čega jasno proizlazi kako bi dužnik i u slučaju otkaza predmetnog ugovora bio obavezan platiti naknadu u ugovorenom iznosu.

e) Zaključak odvjetnici

Zaključno u odnosu na ugovore i plaćanja prema odvjetnicima dužnik ističe da su i povjerenik i prvostupanjski sud u cijelosti zanemarili činjenicu da je dužnik ugovaranjem usluga s odvjetnicima u paušalnim iznosima postigao značajne uštede u poslovanju.

Naime, povjerenik kao odvjetnik upisan u Hrvatsku odvjetničku komoru te prvostupanjski sud su upoznati s odredbama o naknadama za pravno savjetovanje i zastupanje propisane Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (u daljnjem tekstu: „Tarifa“). Iz dostavljenih računa i specifikacija izvršenih usluga pravnog savjetovanja povjerenik je bio upoznat da su pojedine radnje u okviru ranije ugovorenih naknada plaćane višestruko manje od naknade propisane tarifom. Primjerice, samo za jedno ročište, tužbu ili podnesak u međunarodnom arbitražnom postupku (kojih dužnik vodi nekoliko) redovna odvjetnička nagrada sukladno Tbr. 7. t. 6. i Tbr. 9. t. 4. Tarife može iznositi i do 200.000,00 HRK + PDV.

Navedena okolnost je nesporna budući je dužnik prilikom otvaranja predstečajnog postupka dostavio detaljan popis sudskih postupaka, a iz kojeg je vidljivo da je dužnik stranka većeg broja postupaka na koji predstečajni postupak ne utječe. Pored toga, veći broj postupaka ima značajnu vrijednost predmeta spora za koje bi dužnik, u slučaju nepostojanja ugovora s odvjetnicima, platio višestruko veće iznose odvjetničke nagrade.

Imajući u vidu činjenicu da su odvjetničke usluge navedene u specifikaciji uredno izvršene i dokumentirane te okolnost da dužnik te iste usluge temeljem ranije sklopljenih ugovora plaća višestruko manje od nagrada propisanih Tarifom, ostaje u cijelosti nejasno temeljem čega su prvostupanjski sud i povjerenik izveli zaključak da su isti trebali biti umanjeni i/ili da su nepotrebni.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju u spisu*

- 4.3. Dužnik ponavlja kako je svaka usluga koja je plaćena ujedno i izvršena te je bila prema procjeni dužnika, zaposlenika dužnika te pravnih i stručnih savjetnika dužnika nužna za nastavak redovnog poslovanja. Navedene odluke su donesene temeljem provjerenih informacija i detaljnog poznavanja poslovanja dužnika, uzimajući u obzir sve potencijalne posredne i neposredne učinke otkaza ili raskida ugovora, odnosno smanjenja nakande na financijsko poslovanje dužnika.

Dužnik je dostavio dovoljno dokaza o nužnosti predmetnih usluga, ali te dokaze sud uopće nije cijenio niti razmatrao u vidu nužnosti pružanja pojedinih usluga, nego je samo selektivno pregledom ugovora utvrdio kako je dužnik imao mogućnost smanjiti naknade odvjetnicima, iako ta mogućnost postoji isključivo u odnosu na odvjetnike Aleksandru Raach i Milana Veića, čije naknade usput budi rečeno sačinjavaju jedva 10 % spornih iznosa, a da pritom uopće nije ispitivao da li bi otkazi ili raskidi ugovora ili smanjenje naknade bilo u korist dužnika obzirom na njegove potrebe i preostale ugovorne i zakonske obveze.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju u spis*

- 4.4. Iz obrazloženja Rješenja nadalje proizlazi kako bi sud zaključio da plaćanja ugovorene naknade suradnicima Sea design d.o.o. i Overboard d.o.o. ne bi bile nužne za redovno poslovanje, a što bi prema stajalištu suda proizlazilo iz činjenice da dužnik nije prilikom naručivanja usluga za lipanj te usluge prilagodio „trenutnim stvarnim potrebama“.

Prije svega se ističe kako sud ni u jednom dijelu Rješenja ne navodi koje su to „trenutne stvarne potrebe“ u odnosu na svaku konkretnu po mišljenju suda spornu uslugu, odnosno iz kojih razloga bi dužnik u odnosu na baš istaknute sporne usluge imao smanjene potrebe.

Sud u potpunosti nekritički, površno i paušalno dolazi do zaključka kako sama činjenica da dužnik obavlja poslovanje u smanjenom opsegu u odnosu na razdoblje prije otvaranja predstečajnog postupka povlači za sobom nužno smanjenje opsega obavljanja usluga od strane gore navedenih vanjskih suradnika dužnika.

Sud je pritom, bespogovorno prihvaćajući navode povjerenika, selektivno izdvojio plaćanja vanjskim suradnicima za koje je dužnik prethodnom selekcijom utvrdio kao nužne te uvrstio u tablicu redovnih troškova kao takve, uopće ne uzimajući u obzir činjenicu da je dužnik otkazao ugovore suradnicima za čije usluge je procijenio kako nisu nužne za redovno poslovanje u datom trenutku te ih nije uopće uključio u tablicu, iako se radilo o redovnim troškovima u razdoblju prije otvaranja predstečajnog postupka.

Nije sporno da određene usluge, za kojima je dužnik ranije redovito imao potrebu, s obzirom na otvoreni predstečajni postupak dužniku nisu trenutno potrebne, dok su neke potrebne u smanjenom opsegu, ali sud, kao i povjerenik prije njega, propušta obrazložiti temeljem čega bi zaključio kako bi dužnik imao smanjenu potrebu za konkretno uslugama Sea Design d.o.o. i Overboard d.o.o., u situaciji u kojoj dužnik nije u potpunosti prestao s obavljanjem djelatnosti te nesporno ne samo da i dalje posluje i dovršava stare projekte nego i ugovara nove, odnosno zbog čega ne bi prihvatio argumentirano obrazloženje dužnika glede nužnosti plaćanja konkretnih predmetnih usluga, koje je dužnik potkrijepio materijalnim dokazima.

Između ostalog, dužnik je naveo kako je dana 10.9.2020. godine, g. Matko Balić stručnjak pružatelja usluge OVERBOARD d.o.o., imenovan direktorom projekta 822 i 823 (viadukt Prapratno i most Ston), te je dobio specijalnu punomoć da u ime i za račun Dužnika potpisuje i potvrđuje zapisnike, kao i privremene situacije, te i druge dokumente nužne za realizaciju projekta po ugovoru za izradu čelične konstrukcije sklopljenim s AVAX S.A. – Podružnica Zagreb (*u daljnjem tekstu: „AVAX“*).

Radovi na projektu su završeni, ali projekt nije završen budući da temeljem ugovora s AVAX-om Dužnik ima potraživanje u iznosu od 14.500.000,00 kn pri čemu direktor projekta, g. Matko Balić kao stručnjak pružatelja usluge OVERBOARD d.o.o., sudjeluje u svim daljnjim aktivnostima vezano uz naplatu preostalog dijela kupoprodajne cijene sudjeluje uz potrebnu pravnu podršku.

Obustavom navedenih aktivnosti dužnik bi ostao bez stručne pomoći u odnosu na tehničku podlogu za naplatu 14.500.000,00 kn, što svakako nije u interesu vjerovnika u predstečajnom postupku, budući da bi u tom slučaju dužnik ostao bez novčanih sredstava koja bi značajno doprinijela mogućnosti dužnika da namiri vjerovnike u većem iznosu nego što bi to bilo moguće u slučaju otvaranja stečajnog postupka.

O svemu gore navedenom, dužnik je dostavio konkretne materijalne dokaze u vidu spomenute specijalne punomoći te nalaza i mišljenja vještaka, dok su postojanje većeg dijela potraživanja prema AVAX-u sud i povjerenik mogli utvrditi uvidom u Popis novčanih obveza koje je dužnik dostavio uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka, kao sastavni dio Popisa imovine i obveza.

U pogledu plaćanja društvu Sea design d.o.o., dužnik je između ostalog obrazložio kako je ponuda za poslove Direktora prodaje, zbog opterećenja koje je bilo predviđeno tijekom lipnja na poslovima ugovaranja projekta Storylines (koji je Dužnik najavio povjereniku u mailu od dana 12.7.2022. te sastanku s upravom i punomoćnicima Dužnika) za mjesec lipanj, a što se i pokazalo opravdanim, uvećana za 12.500,00 kn.

Među ostalim, kao rezultat rada odjela prodaje istaknut je tijekom srpnja potpisani ugovor za plutaču Ocergy koji je donio trenutni angažman za određeni broj zaposlenika i predugovor za projekt Storylines, u koje

poslove je povjerenik imao uvid te koji su mu predstavljeni u mailu i na sastanku u prostorijama dužnika, što povjerenik nije ni osporio.

Dakle, u pogledu konkretnih usluga, ne da se nije smanjio opseg poslova, nego se u spornom razdoblju povećao iz gore istaknutih razloga.

Štoviše, obustavom prodajnih aktivnosti koje u značajnom dijelu obavlja suradnik Sea design d.o.o. kao što je isticano tijekom postupka, dužnik uopće ne bi bio u mogućnosti nastaviti poslovanje i ostvarivati prihode, a iz kojih dužnik stječe resurse za namirenje predstečajnih vjerovnika.

Stajalište suda kako bi dužnik bio obavezan optimizirati troškove na način da otkáže ugovore suradnicima bez čijih usluga ne može ostvarivati prihode protivi se ne samo logici, nego i osnovnom cilju predstečajnog postupka, a to je sprečavanje nesposobnosti plaćanja i održavanja dužnikove djelatnosti, kako je to propisano člankom 2. SZ-a.

Unatoč navedenom, sud je u potpunosti neutemeljeno došao do zaključka kako je dužnik bio obavezan iskoristiti pravna sredstva koja je imao na raspolaganju temeljem kojih bi umanjio redovne troškove, poput jednostranog otkaza ugovora vanjskim suradnicima, a na koji način bi po mišljenju suda optimizirao i racionalizirao troškove, iako je nesporno kako, suprotno zaključcima suda, dužnik nema obvezu, ukoliko je to bitno za redovno poslovanje, racionalizirati troškove na način da raskida i/ili otkazuje pojedine ugovorne odnose ili poslove.

Osim što je prvostupanjski sud u potpunosti zanemario dokaze koje je dužnik priložio u spis, a kojima je potkrijepio svoje navode glede nužnosti predmetnih usluga, navedeni zaključak je u potpunosti proturječan činjenici koju je sud nesporno utvrdio kako bi dužnik pojedinim vanjskim suradnicima, kao npr. AB Consulting-u, u cijelosti otkazao ugovor temeljem činjenice da nakon otvaranja predstečajnog postupka kod dužnika nije bilo potrebe za tim uslugama.

Dakle, prvostupanjski sud, kao i prethodno povjerenik, izvukao je iz konteksta činjenicu da se u istom iznosu kao prije otvaranja ovog postupka plaćaju gore istaknuti vanjski suradnici, ne ulazeći uopće u sadržaj usluga koje pružaju isti, a pritom je u potpunosti zanemario činjenicu da je dužnik vanjskim suradnicima za koje ne smatra da su nužni za poslovanje otkazao ugovore, što je jasno vidljivo na primjeru vanjskog suradnika AB Consulting.

Primjer vanjskog suradnika AB Consulting sud ističe isključivo u kontekstu kako dužniku ne bi bilo strano da ima pravo i mogućnost otkazati ugovore koji su na snazi, pritom u potpunosti zanemarujući činjenicu da je dužnik po pitanju navedenog vanjskog suradnika optimizirao troškove na način da je otkazao ugovor za pružanje usluga koje je smatrao da nisu nužne u ovim okolnostima.

Iz svega gore navedenog je razvidno da je sud, umjesto da je uzeo u obzir obrazloženja dužnika i dostavljenu dokumentaciju te isto ispitao u skladu s člankom 8. ZPP-a, prilikom procjene nužnosti predmetnih usluga upotrijebio nekakvu linearnu matematičku formulu temeljem koje je utvrdio da bi s obzirom na smanjeni opseg poslova trebala u jednakom postotku nastati smanjena potreba za svim uslugama koje su dužniku potrebne za poslovanje, pritom uopće ne ispitujući važnost konkretnih usluga zaposlove u tijeku te u potpunosti zanemarujući činjenicu da poslovanje dužnika nije linearno te da gašenje pojedinih poslova nužno ne povlači za sobom smanjenje ili gašenje nekih drugih te da je u potpunosti realno

za očekivati da će u pojedinim segmentima poslovanja u jednom trenutku možda nastati i pojačana potreba za određenim uslugama, dok je istovremeno prestala potreba za nekim drugim uslugama u cijelosti.

Posljedica navedenog propusta suda da uzme u obzir sve relevantne činjenice, je nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje i posljedično neosnovanost i nezakonitost Rješenja u cijelosti.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju u spisu*

- 4.5. U pogledu broja radnika, dužnik je pružio sudu i povjereniku sasvim logičan i opravdan razlog za navedeno uvećanje. Riječ je o radnicima koji su zaposleni u povezanim društvima koje je obavljalo poslove za dužnika prije otvaranja stečaja nad istima pa u tom smislu njihovim formalnim zapošljavanjem kod dužnika nije efektivno došlo do nikakve promjene.

U pogledu činjenice da je dužnik predmetna plaćanja vršio avansno, dužnik ističe kako je to u potpunosti irelevantno, budući da su plaćene isključivo usluge koje su izvršene. Da su u kojem slučaju pružene usluge u manjem opsegu od predviđenog, suradnik bi izdao odobrenje, u kojem smislu ne bi bio oštećen ni dužnik ni vjerovnici.

Neovisno o tome, avansno plaćanje izvršeno samo za određene usluge, za koje je dužnik procijenio da su neophodne za redovno poslovanje, pri čemu je postojao objektivno opravdan razlog budući je svim navedenim dobavljačima plaćanja već kasnila 6 do 8 mjeseci. U tom smislu je životno i logično da dobavljači nakon otvaranja predstečajnog postupka za nastavak suradnje i nove isporuke zahtijevaju avansna plaćanja i/ili osiguranje budućih plaćanja.

Dakle, dužnik nijednom uplatom nije izvršio plaćanje koje ne bi bilo nužno za redovno poslovanje dužnika.

Vezano uz primjenu članka 67.a SZ-a, dužnik ističe kako ne smatra niti je smatrao kako dužnik ne bi smio otkazati ugovore vanjskim suradnicima, a što je očigledno budući da je vanjskim suradnicima za koje nije smatrao da su nužni za poslovanje u cijelosti otkazao ugovore.

Dužnik je predmetnu odredbu istaknuo isključivo kao pokazatelj namjere poslodavca da dodatno zaštititi poslovanje dužnika na način da drugoj ugovornoj strani onemogući otkazivanje takvih ugovora samom činjenicom da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje ili je otvoren predstečajni postupak, a iz čega proizlazi kako je i zakonodavac svjestan važnosti održavanja tekućeg poslovanja tijekom predstečajnog postupka.

Dokaz: *uvid u spis, kao gore*

- VI** Iz svega gore navedenog jasno proizlazi kako je sud svoju odluku utemeljio na površnoj i neosnovanoj procjeni povjerenika, subjektivnom mišljenju te osobnim stavovima koji nemaju uporišta u pravnim propisima ni relevantnim činjenicama.
- 5.1. Naime, iz svih relevantnih okolnosti i dokumentacije koju je dužnik dostavio u spis nedvojbeno proizlazi da se sud nije uopće upuštao u ispitivanje odlučnih činjenica, već je utjecaj vanjskih okolnosti ocijenio temeljem subjektivnog stava i pogrešne i površne procjene povjerenika, ne uzimajući u obzir specifične okolnosti u odnosu na djelatnost i poslovanje dužnika, uslijed čega je propustio utvrditi da su sve radnje i plaćanja dužnika izvršene opravdano, temeljem objektivnih potreba za nastavkom i očuvanjem poslovanja.

Člankom 67. stavkom 1. SZ-a propisano je da od dana otvaranja predstečajnoga postupka do njegova završetka dužnik može obavljati samo plaćanja nužna za redovno poslovanje i ispunjavati obveze iz novog zaduženja koje je preuzeo u skladu s člankom 62.a stavcima 1. - 5. ovoga Zakona.

Osim plaćanja prioriteta tražbina, zakonodavac nije izričito definirao koja plaćanja bi bila nužna za redovno poslovanje dužnika pa je definiranje takvih plaćanja prepušteno ocjeni suda uzimajući u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja.

Međutim, to ne znači da je sud ovlašten arbitrarno temeljem vlastitog subjektivnog dojma i stajališta proizvoljno odlučivati koja plaćanja bi za dužnika bila nužna, a koja ne bi.

Prilikom ocjene nužnosti izvršenih plaćanja u smislu članka 67. stavka 1. SZ-a sud je dužan primjenjivati opća načela pravnog poretka i predstečajnog postupka te odredbu tumačiti teleološki, u skladu s njezinim smislom i svrhom te ciljem s kojim je donesena, kao i u skladu s odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi kojima je uređeno postupanje dužnika u razdoblju nelikvidnosti na koje se prvostupanjski sud također poziva (*u daljnjem tekstu: „ZFPPN“*).

Člankom 17. stavkom 3. propisano je da poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne smije poduzimati radnje koje bi za posljedicu imale oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravan položaj.

Člankom 17. stavkom 4. ZFPPN-a propisano je da se radnjama iz stavka 3. ovoga članka osobito smatraju: preusmjeravanje novčanih i financijskih tijekova na drugu osobu, davanje zajma, isplaćivanje predujma dobiti ili dobiti, isplaćivanje dividende, obavljanje prijenosa prava na treće osobe, osobito na povezana društva.

Dakle, zakonodavac je izričito propisao radnje za koje se pretpostavlja da bi za posljedicu imale oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravan položaj, a koje se prvenstveno odnose na preusmjeravanje financijskih sredstava na način kojim se pogoduje trećim osobama, i to u prvom redu članovima dužnika i/ili povezanim društvima. Među zabranjenim radnjama nesporno nisu plaćanja vanjskim suradnicima koji obavljaju usluge koje su po svojoj naravi važne za redovno poslovanje. Pritom se ističe da sud i povjerenik smatraju kako samo pojedine radnje koje bi obavili istaknuti vanjski suradnici ne bi bile nužne za redovno poslovanje, dok nužnost vrste usluga koje predmetni suradnici pružaju dužniku za redovno poslovanje dužnika nije uopće osporavana, kao ni činjenica da nije riječ o plaćanjima iz članka 17. stavka 4. ZFPPN-a.

Nije sporno da dužnik može oštetiti vjerovnike i na neki drugi način koji nije obuhvaćen člankom 17. stavkom 4. ZFPPN-a, ali bi pritom moralo biti utvrđeno i dokazano da je riječ o radnji koja za posljedicu ima oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravan položaj, a koja posljedica u konkretnom slučaju uopće ne proizlazi iz navoda povjerenika ni obrazloženja Rješenja. Štoviše, sud u obrazloženju izričito navodi kako je ukupan sporni iznos od cca 223.000,00 kn neznatan u odnosu na ukupne mjesečne troškove dužnika, pri čemu ne čini spornim cjelokupan navedeni iznos, već samo manji dio.

Dakle, odredba iz članka 67. stavak 1. SZ-a trebala bi se tumačiti u skladu s citiranim propisima ZFPPN-a te ciljem i svrhom predstečajnog postupka u smislu članka 2. SZ-a, odnosno prvenstveno u smislu zaštite vjerovnika od poduzimanja radnji kojima se pogoduje bliskim osobama dužnika uz omogućavanje poduzimanja radnji kojima se održava poslovanje dužnika, a tek podredno u smislu osiguranja zaštite imovine dužnika od trošenja resursa na robu i usluge koje nisu nužne da bi dužnik redovno poslovao.

U tom smislu se ističe da bi se takve radnje trebale procjenjivati prvenstveno u odnosu na vrstu usluge koja se plaća, a ne u smislu seciranja nužnosti svake poduzete radnje unutar usluga koje nesporno jesu nužne za redovno poslovanje, jer je tako nešto ponajprije podložno subjektivnom tumačenju, a ne objektivnim kriterijima.

Razumljivo je da se od dužnika tijekom predstečajnog postupka očekuje povećan stupanj pažnje u smislu procjene opravdanosti pojedinih troškova, a koji stupanj je dužnik nesporno primijenio, ali namjera zakonodavca prilikom propisivanja predmetne obveze dužnika svakako nije bila ta da se dužniku stavlja na teret da preispituje svaku odluku stručnjaka koje je angažirao za obavljanje usluga koje nesporno jesu nužne za redovno poslovanje, a budući da je u takvim odnosima za njihovo funkcioniranje potreban i određen stupanj povjerenja u procjenu i stručnost angažiranih suradnika. Svako suprotno tumačenje predmetne odredbe predstavljalo bi nesrazmjeran teret za dužnika.

Sukladno članku 219. stavku 1. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

Dužnik je analizom poslovanja utvrdio koje usluge će biti nužne u narednom razdoblju nakon otvaranja predstečajnog postupka, a koje ne, te je u tu svrhu povjereniku dostavio tablicu redovnih troškova, dok je za pojedine suradnike ocijenio kako za pružanjem njihovih usluga ne postoji potreba te je istima otkazao ugovore, uslijed čega nisu bili uključeni u tablicu redovnih troškova.

U prilog svojim tvrdnjama i opravdanosti odabranih redovnih troškova, dužnik je dostavio opsežnu dokumentaciju koja se sastoji od ugovora, ponuda i računa te detaljnih specifikacija tih računa, koji u pravnom smislu predstavljaju snažne materijalne dokaze.

S druge strane, navodi i zaključci povjerenika koje je prvostupajski sud u cijelosti nekritički prihvatio temelje se isključivo na indicijama, hipotezama te subjektivnim dojmovima, bez pokrića u bilo kakvoj materijalnoj dokumentaciji. U pogledu operativne i tehničke nužnosti svih gore navedenih usluga, ni sud ni povjerenik nisu iznijeli niti jedan valjani argument koji bi govorio u prilogu nepotrebnosti plaćenih usluga, odnosno kako bi poduzimanjem istih vjerovnici dužnika na bilo koji način bili oštećeni, a nesporno nije riječ o plaćanjima iz članka 17. stavka 4. ZFPPN-a.

Dužnik također dodatno i ponovno ističe kako, suprotno stajalištu ranije povjerenika, a sada suda, upravo je dužnik (uprava) jedino ovlašten predložiti plan restrukturiranja u okviru kojeg će, u odnosu na poslovanje dužnika prije otvaranja postupka, predložiti mjere operativnog i financijskog restrukturiranja potrebne za postizanje likvidnost, nastavak djelatnosti i namirenje vjerovnika.

U tom smislu dužnik tijekom postupka nastavlja redovno obavljati svoju djelatnost u opsegu kojem sami postupak i objektivne okolnosti dopuštaju, izvršavati ugovorne obveze te raditi na izradi plana restrukturiranja. Dužnik će svoje prijedloge operativnog restrukturiranja iznijeti u planu restrukturiranja, nakon pregovora s vjerovnicima, o kojem će u konačnici odluku donijeti vjerovnici sukladno primjenjivim odredbama SZ-a.

U tom kontekstu je potrebno istaknuti da je dužnik kao savjestan gospodarstvenik, a upravo u smislu važećih zakonskih odredbi, još i prije otvaranja predstečajnog postupka značajno racionalizirao troškove vanjskih usluga te su ostali samo redovni troškovi i usluge koje su potrebne za redovno poslovanje dužnika. Naime, dužnik je smanjio troškove vanjskih suradnika sa iznosa od 4.161.627,43 HRK na iznos od 2.797.453,80

HRK, a što je nesporno potvrđeno i Nalazom i mišljenjem vještaka od 11.08.2022. godine (u daljnjem tekstu: „Nalaz“).

Iz navedenog jasno proizlazi da je povjerenik, a posljedično i sud, nepotpuno utvrdio činjenično stanje te propustio utvrditi da je dužnik ispunio sve svoje zakonske obveze i tijekom postupka nastavio koristiti usluge i vršiti plaćanja koje su mu nužna za redovito poslovanje i provođenje predstečajnog postupka.

Dakle, iz dosadašnjih očitovanja Dužnika i dokumentacije u spisu nedvojbeno proizlazi da Dužnik posluje u skladu s odredbama SZ-a te da nisu ispunjenje taksativno propisane pretpostavke za obustavu predmetnog postupka. Sve poduzete radnje i/ili plaćanja su objektivno nužne i usmjerene na očuvanje poslovanja i provedbu restrukturiranja, što prvostupanjski sud razlozima istaknutim u Rješenju nije uopće doveo u pitanje.

Dokazi: Nalaz i mišljenje vještaka kao **Prilog 1**

- 5.2. Opravdanost dužnikovih zaključaka i navoda o nužnosti ugovorenih usluga i plaćanja je nesporno utvrđena od strane ovlaštenog sudskog vještaka Nalazom.

Predmetnim nalazom je ovlašteni sudski vještak jasno i nesporno utvrdio da su sve usluge uredno izvršene te da su iste potrebne za nastavak poslovanja dužnika. Uz to je vještak jasno i nedvosmisleno utvrdio da bi u slučaju obustave pružanja usluga, odnosno raskida ugovora dužniku nastala značajna šteta.

Naime, vještak je utvrdio da je ugovaranje vanjskih suradnika kod dužnika potrebno kako bi se kod dužnika nadoknadio nedostatak stručnih kadrova potrebnih za redovno poslovanje, a imajući u vidu kompleksnost i opseg poslovanja dužnika.

Pored navedenog, vještak je jasno i nedvosmisleno utvrdio da je dužnik prije otvaranja predstečajnog postupka, upravo u smislu čl. 17. ZFPPN-a, poduzeo potrebne mjere racionalizacije troškova te na taj način smanjio ukupne troškove vanjskih suradnika sa iznosa od 4.161.627,43 HRK na iznos od 2.797.453,80 HRK u drugom kvartalu 2022. godine. odnosno neposredno prije otvaranja predstečajnog postupka.

Iz Nalaza je nesporno kako je dužnik postupao kao savjestan gospodarstvenik te još prije samog otvaranja predstečajnog postupka proveo mjere operativnog i financijskog restrukturiranja u smislu odredbi SZ-a i ZFPPN-a. Naime, ovlašteni sudski vještak je izvršio detaljnu analizu svih ugovora, izvršenih plaćanja te dokumentacije dostavljene u spis te donio nedvojbenu zaključak da su sva plaćanja i ugovorene usluge neophodne za poslovanje dužnika, neovisno o otvaranju predstečajnog postupka.

Pored navedenog, iz Nalaza nedvojbeno proizlazi da dužnik tijekom predstečajnog postupka koristio samo usluge koje su mu nužne za nastavak redovnog poslovanja i okončanje predstečajnog postupka, sve u smislu čl. 67. SZ-a.

U tom smislu su navodi povjerenika i zaključci suda potpuno činjenično i pravno neutemeljeni budući da su isti izvedeni bez utvrđivanja svih relevantnih činjenica te dokumentacije dostavljene u spis tijekom postupka i navoda dužnika.

Dokazi: Nalaz i mišljenje vještaka kao **Prilog 1**

- 5.3. Dužnik zaključno ističe da iz svih činjenica i objektivnih okolnosti nedvojbeno proizlazi neutemeljenost zaključaka prvostupanjskog suda i navoda povjerenika iz ranijeg prijedlog za obustavom postupka.

Naime, pobijano rješenje je doneseno temeljem „*subjektivnog*“ dojma povjerenika i prvostupanjskog suda, bez uvažavanja svih relevantnih činjenica i dokumentacije dostavljane u spis tijekom postupka. Povjerenik kao tijelo postupka je bio obvezan izvršiti detaljan pregled cjelokupne dokumentacije i financijskih podataka dostavljenih u spis od strane dužnika te jasno utvrditi za sve pojedine ugovorne odnose objektivnu potrebnu za pružanjem pojedinih usluga.

Dužnik je povjereniku i sudu dostavio vjerodostojnu dokumentaciju i očitovanja iz kojih nedvojbeno proizlazi da su sve plaćane usluge uredno izvršene te da su bile objektivno potrebne za redovno poslovanje dužnika.

- VI/** Slijedom svega naprijed navedenog, predlaže se drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano Rješenje u cijelosti te predmet vratiti prvostupanjskom sudu na odlučivanje.

**Dužnik
po punomoćniku:**